

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
26 У 14891/16
Дана 23.04.2021. године
БЕОГРАД

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 09. 07. 2021			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	05-108/10/21-	40	

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Весне Иконић и Елене Петровић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Кулић Гајевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "PALMA Ltd"- ТВ "PALMA" Београд, Илије Гарашанина број 20, чији је пуномоћник Вера Ђуровић Бојовић, адвокат из Београда, Илије Гарашанина број 20, против туженог Савета Регулаторног тела за електронске медије, као правног следбеника Савета Републичке радиодифузне агенције, кога заступа Саша Симовић запослен код туженог органа, ради поништаја решења туженог органа број: 513/06 од 01.07.2006. године, уз учешће заинтересованих лица СОС канал-"СОС канал" д.о.о, Врбас, Народног фронта 015, ТВ Метрополис-"ТВ Метрополис" д.о.о, Београд, Македонска 21, Телевизија Плус-"Interspeed" а.д.-у стечају, Београд, Патријарха Димитрија 11 и ТВ Студио Б-ЈРП "Студио Б", Београд, Масарикова 5, у правној ствари издавања дозволе за емитовање ТВ програма, након одржане усмене јавне расправе дана 10.12.2020. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилац је дана 26.10.2016. године, преко пуномоћника, поднео тужбу Управном суду, ради поништаја решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/6 од 01.07.2006. године, којим се издаје дозвола за емитовање телевизијског програма за Регион Града Београда следећим подносиоцима пријава: 1) Арт ТВ-"Art television-Канал културе", 2) Ентер ТВ "Enter Game Group" д.о.о, 3) СОС канал-"СОС

канал” д.о.о, 4) ТВ Метрополис-”ТВ Метрополис” д.о.о, 5) Телевизија Плус-”Interspeed” а.д. и 6) ТВ Студио Б-ЈРП “Студио Б”. (став 1). Одбијају се пријаве на јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање телевизијског програма за Регион Града Београда, следећим подносиоцима пријава: 1) ТВ ИВС-”ICG Multimedia” д.о.о., 2) ТВ Палма-”Палма лтд” д.о.о. и 3) ТВ Мост-”ТВ Мост” д.о.о. (став 2). Тужилац је оспорио законитост решења туженог органа наводећи да је Закључком савета регулаторног тела за електронске медије број: 05-108/10-16-17 од 12.10.2016. године, одбачен приговор тужиоца број: 1034 од 24.07.2006. године, изјављен против решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/6 од 01.07.2006. године, као недозвољен. Наведени закључак донет је у извршењу правноснажне пресуде Управног суда У 18952/13 од 11.05.2016. године. Како су у складу са одредбом члана 98. у вези члана 85. и члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, који је ступио на снагу 13.08.2014. године, одлуке Регулатора о издавању дозвола на јавном конкурс за емитовање програма коначне, односно да против истих није дозвољено подношење приговора, тужени орган је приговор тужиоца изјављен дана 24.07.2006. године, против решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године, одбацио као недозвољен. Наиме, у правној поуци о правном леку тужени орган упознао је тужиоца са правним средством које може искористити против наведеног закључка, али у закључку није навео поуку о правном леку против решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године, очигледно сматрајући да због измене закона тужилац више нема права на покретање управног спора, те да је његово решење од 01.07.2006. године, коначно и правноснажно. Тужени орган констатује да је његово решење од 01.07.2006. године, коначно и да се против истог не може изјавити приговор, те закључком одбацује приговор тужиоца изјављен 24.07.2006. године, по коме је у извршењу пресуде Управног суда У 18952/13 од 11.05.2016. године, требао по четврти пут да одлучује да није измењен закон. Несумњиво је, да је, закључак Савета регулаторног тела за електронске медије број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године, у делу поуке о правном леку незаконит, јер је тужени орган пропустио да странку упозна са правним леком који може искористити против коначног решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године, о праву на покретање управног спора. Како тужени орган није у закључку навео од када тече рок за подношење тужбе против коначног решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године, то тужилац сматра да рок за подношење тужбе против наведеног решења тече од дана пријема закључка Савета регулаторног тела за електронске медије број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године. Дакле, оспореним актом решењем Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године, повређен је закон на штету тужиоца, који тужилац побија из разлога предвиђених одредбом члана 24. став 1. тачка 1., 3., 4. и 5. Закона о управним споровима. Тужилац је указао да су раније тужбе уважаване и поништавана незаконита решења туженог органа, позвајући се на пресуду Врховног суда Србије У 4883/06 од 28.03.2007. године, на пресуду Врховног суда Србије У 8180/07 од 01.10.2009. године, на пресуду Врховног касационог суда Узп 327/2012 од 01.11.2013. године, којом је уважио захтев тужиоца за преиспитивање судске одлуке-пресуде Управног суда У 21227/10 од 02.12.2011. године, укидајући пресуду и најзад у пресуди У 18952/13 од 11.05.2016. године, Управни суд је цитирао пресуду Врховног суда

Србије У 8180/07 од 01.10.2009. године и пресуду Врховног касационог суда Узп 327/12 од 01.11.2013. године, указујући да тужени није поступио у извршењу пресуде Врховног суда Србије У 8180/07, посебно са аспекта постојећих доказа и њихове оцене везано за испуњеност конкурсних услова понављајући да у конкурсној документацији за ТВ "Ентер" у односу на испуњеност техничких услова конкурса, нема доказа о власништву или уговору о закупу непокретности-пословног простора; да се прости цртежи простора који су доставили ТВ "СОС" и "Арт канал" не могу уподобити грађевинском елаборату, односно изводу из грађевинског елабората са одговарајућим плановима-скицама, да се не може прихватити закључак да су подносиоци пријава ТВ "СОС" и ТВ "Плус" испунили техничке услове у погледу пописа основних студијских уређаја и техничких параметара ових уређаја. Из наведених пресуда Врховног суда, Врховног касационог суда и Управног суда несумњиво се утврђује да су сви ови судови утврдили да ТВ "Ентер" није испуњавао услове конкурса у погледу техничких услова-није доставио доказ о власништву или уговор о закупу непокретности; да ТВ "СОС" и "Арт канал" нису испунили услове конкурса у погледу техничких услова, јер су доставили прости цртеже пословног простора, што се не може уподобити грађевинском елаборату, односно изводу из грађевинског елабората са одговарајућим плановима-скицама; да ТВ "СОС" и ТВ "Плус" нису испунили техничке услове у погледу прописа основних студијских уређаја и техничких параметара ових уређаја који гарантују квалитет произведеног сигнала; да ТВ "Плус" није испунио услов конкурса, јер уз пријаву није доставио оверену изјаву да нема учешће у капиталу других правних субјеката, што је био конкурсни услов. Имајући у виду наведено, несумњиво се утврђује да је Савет Републичке радиодифузне агенције у поступку доношења решења број: 513/06 од 01.07.2006. године, повредио објављене услове јавног конкурса, јер као уредне и потпуне пријаве на јавни конкурс прихватио је пријаве ТВ "Ентер" и ТВ "СОС", ТВ "Арт канал" и ТВ "Плус" које нису биле потпуне, ни уредне и које је био дужан да одбаци, што не само да није учинио, него је оспореним актом, овим подносиоцима издао дозволе за емитовање програма, што оспорено решење чини незаконитим. Сви остали разлози су изузетно бројни почев од тога да је Савет РРА у поступку доношења оспореног акта примењивао Правилник о издавању дозвола за емитовање програма који је непостојећи управни акт, јер никада није објављен у "Службеном гласнику РС", те стога није ступио на правну снагу, као и да оспорено решење није донето по основу критеријума за издавање дозвола за емитовање програма који су објављени у јавним гласилима до противуречности разлога и образложења зашто дозволу није дао тужиоцу, а дао је другим подносиоцима, који се појављују као мање битни, па са тог разлога их у тужби неће посебно образлагати. На основу свега напред изнетог, предложио је да суд по одржаној јавној расправи реши управну ствар на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и донесе пресуду, тако што ће тужбу да уважи и поништи решење Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/06 од 01.07.2006. године и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 33.000,00 динара на име састава тужбе, увећано за судску таксу за тужбу и одлуку по ТТ.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да је тужба недозвољена. Наиме, против решења број: 513/06 од 01.07.2006. године, тужилац је благовремено

поднео приговор, те је Савет Републичке радиодифузне агенције решењем број: 609/06 од 07.08.2006. године, наведени приговор одбио као неоснован. Такође, решење Регулатора поводом приговора тужиоца на решење број: 513/06 од 01.07.2006. године, више пута је поништавано и то пресудом Врховног суда Србије У 4883/06 од 28.03.2007. године, пресудом Врховног суда Србије У 8180/07 од 01.10.2009. године и пресудом Управног суда У 18952/13 од 11.05.2016. године, те поново доношено у складу са наведени одлукама. У међувремену престао је да важи Закон о радиодифузији ("Службени гласник РС" број 42/02, 97/04, 76/05, 79/05-др. закон, 62/06, 85/06 и 41/09), а ступио је на снагу нови Закон о електронским медијима ("Службени гласник РС" број 83/14 и 6/16-др. закон). Наиме, одредбом члана 118. Закона о електронским медијима, прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о радиодифузији, ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона решење, односно закључак којим се окончава поступак поништен и враћен на поновно одлучивање, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона. Одредбом члана 42. Закона о електронским медијима, прописано је да се против коначног решења Регулатора може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања. Имајући у виду цитирану одредбу члана закона, Савет Регулатора је поводом приговора тужиоца на решење број: 513/06 од 01.07.2006. године, одлучио закључком број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године, одбацивши исти, као недозвољен. Тужени сматра да решење Савета број: 513/06 од 01.07.2006. године, не може бити предмет управног спора, будући да је тужени изјавио приговор против тог решења о коме је Савет одлучио закључком број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године, а који је постао коначан 21.10.2016. године. Такође, тужилац може оспоравати решење број: 513/06 од 01.07.2006. године, тек по евентуалном одлучивању суда поводом закључка Савета број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године, те да би суд том евентуалном одлуком могао и утврдити рок у коме тужилац може покренути управни спор против решења Савета број: 513/06 од 01.07.2006. године, имајући у виду став Управног суда исказан у пресуди број У 13220/14 од 19.05.2016. године.

Заинтересована лица нису доставила одговор на тужбу.

Управни суд је, дана 10.12.2020. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09) којом је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима и у складу са чл. 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника туженог, а у одсуству уредно позваних заинтересованих лица.

Пуномоћник тужиоца на усменој јавној расправи остао је код навода из тужбе и постављеном тужбеном захтеву и поднесцима и изјавама датим током управног поступка до доношења оспореног решења. Истакао је да је нарочито битно да суд обрати пажњу на већ заузете ставове у пресудама раније Врховног суда Србије, а касније и Врховног касационог суда и Управног суда у поступцима истог тужиоца, а у односу на исто оспорено решење, све имајући у виду да тужени орган по тим

пресудама у међувремену није поступио. Такође сматра неоснованим наводе туженог из одговора на тужбу да је тужба недозвољена, све имајући у виду исход ранијег поступка пред туженим органом и доношењу закључка којим је приговор овде тужиоца против оспореног решења одбачен, као недозвољен, применом у међувремену донетог новог Закона о електорнским медијима, истичући у вези са тим да је предметна тужба управо поднета након што је тужилац примио закључак којим је приговор одбачен са поуком о правном средству у односу на наведени закључак, а без образложења у вези правног лека у односу на оспорено решење које је по оцени тужиоца постало коначно доношењем наведеног закључка. Такође указује да је и против наведеног закључка тужилац покренуо управни спор за који нема сазнања да је окончан. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Предложио је да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи. Трошкове поступка је тражио у износу од 36.000,00 динара на име састава тужбе и у износу од 37.000,00 динара на име приступа на одржаној расправи, увећано за износ од 16.500,00 за приступ на неодржаној расправи дана 05.11.2020. године, све увећано за износ таксе за тужбу и одлуку по одмерењу суда.

Пуномоћник туженог органа на усменој јавној расправи остао је код навода из одговора на тужбу и при свим разлозима датим у оспореном решењу. Сматра да је то за реч на расправи довољно имајући у виду да пуномоћник тужиоца није истакао нове наводе нити приложио нове доказе у вези са којима би се изјашњавао. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Предложио је да суд тужбу одбаци, опреза ради са разлога наведених у оспореном решењу и одговору на тужбу предлаже да суд тужбу одбије. Трошкове поступка није тражио.

Одлучујући о поднетој тужби у нејавној седници већа одржаној дана 23.04.2021. године у смислу чл. 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу, навода пуномоћника тужиоца и пуномоћника туженог органа истакнутих на усменој јавној расправи, списка предмета управне ствари и образложења оспореног решења, Управни суд је нашао да тужба није дозвољена.

Одредбом члана 54. став 1. Закона о радиодифузији ("Службени гасник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), прописано је да подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком Савета има право да, у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве, поднесе приговор Савету. Ставом 3. наведеног члана, прописано је да се против одлуке донете по приговору може покренути управни спор.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 2) Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), прописано је да ће судија појединац одбацили тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору. Ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда. (став 2.).

Имајући у виду цитирану одредбу члана 54. став 1. Закона о радиодифузији, тужилац је против оспореног решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/6 од 01.07.2006. године, имао право приговора, који приговор је поднео 24.07.2006. године, те је тужени закључком, одлучио по приговору тужиоца број 1034 од 24.07.2006. године, изјављеном против наведеног решења Савета Републичке радиодифузне агенције, бр. 513/06 од 01.07.2006. године, при чему је тужилац против закључка којим је одлучено о приговору имао право на покретање управног спора, који је и покренуо подношењем тужбе против наведеног закључка у предмету овог суда У 14892/16, на који је тужилац и указао.

Увидом у наведени предмет овог суда У 14892/16, утврђено је да је пресудом под наведеним бројем од 22.04.2021. године, уважена тужба истог тужиоца изјављена против закључка Савета Регулаторног тела за електронске медије број: 05-108/10/16-17 од 12.10.2016. године, којим је одбачен приговор тужиоца изјављен против решења Савета Републичке радиодифузне агенције, број: 513/06 од 01.07.2006. године, као недозвољен. Тужба је уважена са образложењем да се оспорени закључак не може прихватити као правилан и на закону заснован, са разлога што се тужени орган погрешно позвао на одредбу члана 118. став 2. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", број 83/14 и 6/16), имајући у виду да по овој одредби само постоји обавеза органа да у поновном поступку поступак спроведе у складу са одредбама новог закона, да Регулатор у смислу одредбе члана 83. став 1. истог закона, решењем одлучује о захтеву за издавање дозволе, те се наведена одредба не може применити и на одлуке које је већ Савет Републичке радиодифузне агенције донео у складу са одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), који се примењивао у време одлучивања, а којим је било прописано право на изјављивање приговора, који је тужилац и поднео у складу са тада важећом одредбом члана 54. став 1. Закона о радиодифузији. Код наведеног, Суд налази да из напред цитиране одредбе члана 118. став 2. Закона о електронским медијима, не произлази да се поступак одлучивања по приговору који је поднет у складу са тада важећим прописом окончава одбачајем наведеног приговора као недозвољеног, већ да ће се одлучивање о истом засновати на одредбама Закона о радиодифузији ("Службени гласник РС", бр. 42/02, 97/04, 76/05, 79/05 - др. закон, 62/06, 85/06 и 86/06-испр.), а што је надлежни орган, сада Регулаторно тело за електронске медије, дужан да учини у предметној управној ствари у складу са законом.

Како је, у конкретном случају, тужилац поднео тужбу против решења Савета Републичке радиодифузне агенције број: 513/6 од 01.07.2006. године, против кога је могао изјавити приговор у управном поступку, о чему је дата правилна поука о правном средству, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 2. тачка 2) Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења, налазећи да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору.

Имајући у виду да је тужба одбачена, суд није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.04.2021. године, 26 У 14891/16

Записничар
Јелена Кулић Гајевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Шундерић, с.р.

За тачност исправа,
управитељ канцеларије
Дејан Бурић

AJ